

דברי הכפר

לעולם אל תתנו לאכזבות
של אתמול
להאפיל על החלומות
של מחר.

שתהיה שנת 2022 שנה נהדרת. בריאה, פוריה,
עם המון שמחה ותקווה

גיליון מס 2702 * ד' שבט תשפ"ב * 7 בינואר 2022
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

על דא ועל הא תשפב 14

• אומיקרון ואומגה:

האלף בית היווני משמש אותנו בימים אלה לסימון הווריאנטים השונים של וירוס הקורונה. הקודם היה דלתא, והנוכחי הוא אומיקרון (ומסתבר שיש עוד, והיו עוד, ווריאנטים נוספים שניתנו להם אותיות האלפא ביתא היווני).

אומיקרון הוא הסימן לצליל $\circ$ ביוונית, אבל יש עוד סימן לצליל $\circ$ ביוונית והוא הסימן של אומגה. כמו שבעברית יש קמץ קטן וקמץ גדול, ואת הצליל $\circ$ מסמנים בחולם או בקמץ קטן (או בחטף קמץ), כך גם ביוונית יש $\circ$ גדול (או-מגה) Ω ויש $\circ$ קטן (או-מיקרון), והקטן הזה יודע לעשות צרות גדולות.

את כל זה למדתי מתלמיד שלי בותיקי הגליל, שמחה ליברמן מכפר סאלד, שהיה מורה בבית הספר הר וגיא, ואני משתפת אתכם בשמחה.

• סחלב בריאות

בימי החורף הקרים, אני אוהבת כל מיני תבשילים חמים ומחממים. במיוחד אהוב עלי הסחלב. אבל הסחלב הוא לא שיא הבריאות, ולכן אני מכינה אותו על פי מתכון משלי, והרי הוא לפניכם:

1/2 כוס שבולת שועל מהסוג הדק

כוס מים

1/2 כוס חלב שקדים

מקל קינמון

את שיבולת השועל כדאי לטחון במטחנת קפה. מערבבים עם המים ועם חלב השקדים בסיר קטן, מוסיפים מקל קינמון. מביאים לרתיחה תוך כדי ערבוב, וממשיכים לבשל עוד כמה דקות. אפשר להמתיק עם סירופ מייפל או סילאן או דבש, ויש לכם סחלב בריאות.

ואם כבר אנחנו בענייני משקה בריאות, בבית הקפה לנדזור אפשר לקנות ספל תה בריאות ב-14 ש"ח. אני מכינה את אותו המשקה בבית, בשקל אחד בערך...

לתוך ספל מים רותחים מכניסים פרוסת לימון עבה, שתי פרוסות דקות של ג'ינג'ר, עלה מרווה ומקל קינמון. גם פה אפשר להמתיק.

הרבה בריאות לכולנו

תמר וולפין

בקטנה: על 'דיוקנאות' תערוכה חדשה בלב הקיבוץ

1. בשבת הקרובה ב-8.1 אפתח תערוכה חדשה בלב הקיבוץ. כמה מילים על הרציונאל של התערוכה: כבר די הרבה זמן שאני מצייר דיוקנאות של אנשים שנגעו בי באיזשהו אופן. יוצרים, משוררים, מוזיקאים וגם חברים טובים שלי שאינם אף אחד מאלה. הטריגר לתערוכה התרחש לא מזמן כאשר נחסמתי בפייסבוק לעשרים וארבע שעות מעצבנות בגלל פוסט סתמי שכתבתי על איתמר בן גביר ודגלי ישראל. האמת, קצת כעסתי על כך שנבצר ממני לציין את היארצייט של אברהם חלפי. ולאחר שקראתי מעט מהדברים שנכתבו עליו פה ושם ברחבי הפיד, התסכול רק גבר.

2. עכשיו, לאחר שצוקי פתח לי את החסימה והצ'אקרות, אפצח בגילוי נאות: אני אוהב מאוד את הקול הקטן, האנושי והעצוב שעולה משיריו של אברהם חלפי. דורי מנור כתב לא מזמן על אברהם חלפי ש"הוא לא ערער את העברית, הוא לא חידש חידושים גדולים. שחלפי כתב שירה 'נוגעת', במיטבה עדינה ויפהפיה, במירעה קצת חנפה, קצת מתנחמדת, לעתים קרובות מדי מתמסרת ומתפרשת מאליה. לא מה שאני מחפש בדרך כלל בשירה...". אז חשוב לי לומר, ולא כדי להתנצח עם דורי מנור, שאברהם חלפי הוא מה שאני מחפש בדרך כלל בשירה.

3. לא יודע אם אפשר בכלל, ואולי גם לא צריך, להכריע מה הופך שירה לשירה "טובה", או אולי "חשובה". אך מה שאני אוהב בחלפי הוא מה שאמרתי כבר בהתחלה. שהקול שעולה משירתו הוא צנוע. קטן. לא גרנדיוזי בעליל. שירים על ציפורים הנופלות מהקן. תוכי יוסי. שיכורים. אך לאן שתביט בשירתו הקטנה של חלפי, תבחין באדם הניצב בכל קיומו השברירי מול עולם קשה המבקש לכלותו.

4. אחד הספרים היותר יפים שקראתי בנעורי היה "הקומדיה האנושית" של ויליאם סארויאן. ספר קטן צנוע ואנושי עד כדי להתפקע. סיפרו של סארויאן מתרחש בעיירה אמריקנית קטנה בשם איתקה שבמדינת קליפורניה. סארויאן כתב את הפרק הראשון של הנובלה כמיניאטוריציה של האודיסאה. המסע האדיר של אודיסאוס לאיתקה מומר במסעו של ילד קטן, פעוט הנקרא יוליסס ("יוליסס" הוא הגרסה הרומית לשם אודיסאוס) אל פסי הרכבת וחזרה אל ביתו. כל זה מתרחש בדחיסות גדולה בתוך פחות משני עמודים.

5. הפילוסוף הצרפתי קלוד לוי שטראוס כתב פעם שאנו חווים חוויה אסתטית כאשר אנחנו פוגשים במיניאטוריזציה, הזערה, של מעשה הבריאה. זה מה שקורה כאשר שיריו של חלפי ואני נפגשים. אברהם חלפי מזכיר לי בשיריו הצנועים שקטן הוא יפה. שמיניאטורה עשויה לעתים להכיל לא פחות ולעתים אף יותר מיקום ענק, גדוש גלקסיות מרהיבות המתנגשות זו בזו.

6. חלפי מחזיר אותי, בתקופתנו המונפצת בדימויים נוצצים, רועשים ורבי רושם, אל הקסם השוכן בעולמם של הדברים הקטנים והאמיתיים. הוא שב ומגלה לי פעם אחר פעם, מה שידעתי זה מכבר, שהקול הקטן, אם הוא מכוון נכון, יכול להסעיר מאוד את הנפש. ושאלוהים שוכן גם בפרטים הקטנים.

7. בשירו "אשר טייל עימך", שהלחין אותו יפה יוני רכטר, מופיעה שורה שהיא אולי אחד מביטויי הבדידות העילאיים בשפה העברית. אני בטוח שישנן גם אחרות יפות ממנה, אך אין יפה כמוה. חלפי כתב "אני וגופי, חבוקים, שנינו יחד". אז כן, אמנם זו איננה קריאה גרנדיוזית הקוראת תיגר בצרחה גדולה ורבת הוד על הבדידות האנושית, אבל אוי, כמה שהאמירה העדינה הזאת היא קשה מנשוא ושורטת. וזהו חלפי. בשבילי.

8. אברהם חלפי בשיריו ובסיפורים אודותיו מקרין בדידות, כמעט כתבתי ערירות. חשבתי שיהיה נחמד להקיף את אברהם חלפי בדיוקנאות של חברים טובים שלו, שלי, קרובים ורחוקים, שלא ירגיש בודד כל כך.

9. התערוכה הוצגה במשך כשלושה חודשים במועדון של קיבוץ שמיר. לאחר שפנו אלי מספר חברים והביעו צער על כך שלא הצליחו להגיע לפתיחה בשמיר, הבטחתי להם שאני אעלה את התערוכה שוב בכפר הנשיא. הבטחתי ועכשיו אני מקיים. ולאלה מכם שהיו בפתיחה בשמיר, אז בגרסה של התערוכה בכפר הנשיא הוספתי עוד שישה דיוקנים של אישים ונשים ידועי שם ביניהם עייש הצבעי האח האובד מחצור של אלק קולינס. אז כדאי גם לכם להגיע.

10. הפתיחה: בשבת הקרובה 8.1 בשעה 11:00 | ינעימו זמירות וניגונים רוני וגיא וגנר | על הכיבוד והאירוח רחלי ומעין | על הסאונד אילן מדינה הפקות

כולם מוזמנים בחום

ויש גם הזמנה רשמית:

דרושים

דרושה/ה (כל הכתוב מכון גם ללשון זכר וגם לנקבה)

ל"לב הקיבוץ" דרוש אומן להפעלה עצמאית של סטודיו אשר יעמוד לרשותו ולנהלו באופן עצמאי. האומן יידרש להעביר חוגי יצירה בתשלום וכן יידרש לתרום יום יצירה בשבוע לטובת צורכי ודרישות "לב הקיבוץ".

האומן יהיה פטור מתשלום שכ"ד אך יחוייב בסך 50 ₪ לכל פגישת חוג לכיסוי הוצאות תפעול שוטפות.

כישורים נדרשים:

נדרשים יכולות אומנותיות מוכחות, ידע וכישרון עצמי במגוון רחב של נושאי יצירה ואומנות, יכולת לגייס חוגים בתשלום, ניהול החוגים והפעלתם, תקשורת טובה מול ילדים ומבוגרים.

לפרטים והצגת מועמדות יש לפנות למוטי ב.א. 0524488275 עד 18.01.2022.

תיאטרון האבסורד

או

בעקבות המכתב ממנהל הקהילה וחברי ועדת התרבות לגבי בדיקת אנטיגן כוללת
לכ ו ל חוגגי השנה האזרחית החדשה.

חברי ועדת התרבות היקרים, התבלבלתם!

קראתי בעיון רב את המכתב לקהילה ותכלס, נפעמתי. מילים גדולות, מפוארות.
אחדות, ערבות הדדית, מה אומר ומה אגיד? א.ד. גורדון מחייך בקברו, הפירמידה
ההפוכה של בורוכוב שרירה וקיימת והמטריאליזם הדיאלקטי של מבית מדרשו של
קארל מרכס מעולם לא היה נוכח יותר. הייתי בטוח שהשלב הבא הוא חזרה לקיבוץ
השיתופי, למטבח הילדים, ללינה המשותפת וכמובן – למקלחת הציבורית.

אלא שאת המקלחת האמיתית, קיבלתי, תרתי משמע למשמע תוכן ההחלטה.
ההחלטה אומרת כי " על מנת ליצור אחדות ברוח של ערבות הדדית יתקיימו בדיקות
מהירות ללא הבדלים של תו ירוק , סגול וכדומה".

סליחה, אבל התבלבלתם לגמרי היות וזוהי החלטה במעמד צד אחד בלבד. יש במדינת
ישראל (למי שלא שמע) מגפה קשה שכבר הרגה למעלה מ-8000 איש אישה וילד. כל
המומחים, בכל העולם מאוחדים בדעתם כי רק חיסונים, בקנה מידה השווה לחיסון
עדר יכול להדביר את המגפה הקשה הזאת, לשם כך יש להתגייס ולהתחסן. כל זה
דורש כמובן.. ובכן... אחדות וכן, ערבות הדדית וכמו כן סולידריות ואכפתיות היוצרות
לכידות וחוסן חברתי אשר רק כאשר כל אלה קיימים יש אפשרות להגיע לסיום מוחלט
של אותו שכיב מרע.

את כל זה עשו ועדיין עושים כל אלה שהלכו והתחסנו. בודאי, הם בראש ובראשונה
דאגו לעצמם אבל, על הדרך גם השכילו להבין כי התגייסות זאת סוללת את הדרך
היחידה למאבק יעיל ואפקטיבי במגפה שפוגעת בכולנו כמו גם ההבנה הפשוטה
שהחיסון הפרטי שלנו מגן גם על הזולת, על אחרים, על החברה הסובבת אותנו.

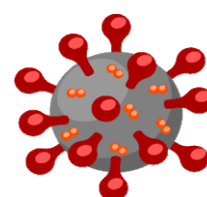
לעומתם יש את כל אלה המתנגדים לחיסונים, כל אחד וסיבותיו הוא (להוציא כמובן את כל אלה האסורים בחיסון מסיבות בריאותיות ואחרות) והם, מתוך בחירה כלל אינם צד בהחלטה התמוהה והמקוממת הזאת כי אם ישנו מכנה משותף אחד לכל אותם מתנגדי חיסונים הרי הוא שאנוכיותם – אומנותם. הם אדישים באופן מוחלט לאחדות, הערבות ההדדית מעניינת אותם כקליפת השום, סולידריות ולכידות חברתית מעניינת אותם כמו השלג דאשתקד ולא איכפת להם בכלל שהם, בכך שאינם מחוסנים, ובדרך כלל גם לא עוטים מסכות (כמין סוג של התרסה) מסכנים את סביבתם.

ובזמן שהממשלות, בכל העולם וגם אצלנו דוחקות וחוזרות ודוחקות בציבור לבוא ולהתחסן מכל הסיבות שהוזכרו וגם מטילות סנקציות, מוצדקות לגמרי ולחלוטין לא מספקות, על סרבני החיסון, ועדת התרבות והנהלת הקיבוץ כנראה מתקיימות ביקום מקביל ודורשות, לא פחות, דווקא ממי שכן מגלה אחדות וערבות הדדית (ציבור המתחסנים) לבוא ולתמוך באלה מתוכנו (ציבור סרבני החיסון) אשר השליכו את "האחדות והערבות ההדדית מהם והלאה. תיאטרון אבסורד על מלא.

יש כמובן דרך אחרת, הגונה והוגנת הרבה יותר והיא לפעול על פי החלטות הממשלה ומשרד הבריאות ועל פיהם מותרת הכניסה לכל מי שמחזיק ברשותו תעודת מתחסן/תן ירוק או מי שמציג בדיקת קורונה עדכנית. תתפלאו, אבל ככה זה אמור לעבוד, וגם עובד, בכל העולם, ומי שאינו מוכן לכך, יתכבד וישב בביתו.

שנה טובה

אילן המאירי. (מתחסן ותיק)

11.1	אסל חצור	7.1	עירית גודמן
	שוני בן נתן		שחר גדליזון
13.1	יוסי מלינה		יובל ארצי
	נירה קורן	8.1	אירנה זפרי
	שגיא חיון	9.1	אורי שובל
			ג'וני הרמץ
			אור מור

וכמובן לשנה החדשה, בת 5 ימים!

משולחן העורך הזמני / דוד אלמן

אני חייב לומר שהוצאת העיתון, ולו רק לשבוע / שבועיים, מזכיר לי את אותו עיתון אגדי "קול סוטה" או "כל סוטה" (הדעות חלוקות עד היום).
אי לכך ובהתאם לזאת ברצוני להביא כאן פרורים מהימים ההם.

פרורים מהאסלה

**"אומרים שאני אינני לכן אני נבהל
כי אם אני אינני אני אז מי אני בכלל?"**

בזמן האחרון נתקלתי בבעייה רצינית. לא יודע אם זה משהו שאכלתי. אולי. בכל אופן גליתי שאני לא משתקף במראות. זאת אומרת אני יכול לעמוד שעה לפני מראה ולא רואה שם אף אחד!!
אולי זה נשמע לכם מוזר אבל אותי זה מפחיד עד כדי כך שמחשבות זוחלות לראשי על כך שאולי אינני קיים! הרי כל בן אדם נורמאלי העומד לפני מראה, רואה דמות במראה ורק אצלי לא רואים דבר!! מראה משקפת את האמת ואם אין שם דמות אולי באמת אינני קיים??!!

דוד אלמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

אבדות ומציאות

דחוף! אם מישהו מצא כובע עם שלוש פינות... אודה למוצא הישר

כן, מה לעשות ולכובע שלי יש שלוש פינות,

כלומר - שלוש פינות יש לכובע שלי

כי אלמלא היו לו שלוש פינות

לא היה זה הכובע שלי!! מה לא ברור?!

משולחן העורכת / שושנה שרקי

שיר קציר / אביגיל מגידנה גרוס

מה קוצר לו אדם בחייו?
נדיבות שזרע ונשבה אליו
מעשים טובים שפיזר בדרך
שביל נסלל בדמעות וחיוכים
וגם אם הכו הרוחות בשדותיו
המשיר לנגן תו אחר תו
מה קוצר לו אדם בחייו?
אהבות שאהב וצחוק ילדיו

שבת שלום